

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, avocatul Ion Cernolev în numele inculpatului Aculov Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Aculov Pavel Trifan, născut la 10.11.1983, originar din or. Slobozia, domiciliat în s. Mihailovca, str. Lesovaia 30, r-ul Cimișlia.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 24.07.2012 pînă la 19.04.2013;*

2. *Instanța de apel de la 05.07.2013 pînă la 18.12.2013;*

3. *Instanța de recurs de la 16.04. 2014 pînă la 11.06.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Centru mun. Chișinău din 19 aprilie 2013, Aculov Pavel a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Aculov Pavel în perioada și în circumstanțele nestabilite de către organul de urmărire penală, în rezultatul unei înțelegeri prealabile cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală pe nume Vasile, au alcătuit un plan binechibzuit privind îndemnarea, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane.

Pentru realizarea scopului năzuit Aculov Pavel, căruia potrivit planului alcătuit i-a revenit rolul de a îndemna și determina la practicarea prostituției, aflîndu-se în sectorul Centru, mun. Chișinău în timpul mai multor discuții, pe parcursul lunilor martie-aprilie 2012 cu Colesnic Natalia și Varzari Diana le-a comunicat că le va transporta prin intermediul unei persoane necunoscute în or. Moscova, Federația Rusă, unde vor fi bine plătite în rezultatul practicării prostituției.

Instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului Aculov Pavel de la art. 220 alin. (2) lit. c) la art. 220 alin. (1) Cod penal.

3. Împotriva sentinței instanței de fond au declarat apeluri:

➤ procurorul, în care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul Aculov Pavel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal , stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal de suspendare a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, invocînd următoarele motive :

– instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a dat o apreciere juridică corectă acțiunilor inculpatului, reîncadrând incorect acțiunile ultimului din art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 220 alin. (1) Cod penal în pofida faptului că în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată de către acuzare au fost prezentate suficiente probe care probează vinovăția lui Aculov Pavel de comiterea proxenetismului, adică îndemnul și determinarea practicării prostituției săvârșit față de două persoane;

– în motivarea sentinței instanța de judecată a făcut trimitere la declarațiile martorului Diana Varzari potrivit cărora la 03.05.2012 împreună cu Natalia au venit în barul „Cleopatra” din sectorul Botanica, mun. Chișinău unde se afla Aculov Pavel și care fără careva probleme le-a propus să meargă în Federația Rusă unde urma să se prostitueze. La fel instanța de judecată a făcut trimitere în sentință și la declarațiile martorului Chicu Andrei potrivit cărora afară de faptul că Aculov Pavel le-a prezentat martorului pe ambele domnișoare ca fete care urmau să-i presteze servicii intime, tot el a declarat că în prezența sa Aculov Pavel i-a spus Nataliei precum că o să plece degrabă în Federația Rusă să presteze servicii intime;

– în această ordine de idei, însuși prin sentință s-au constatat îndemnul și determinarea practicării prostituției săvârșite de către Aculov Pavel față de două persoane, fapt probat în cadrul cercetării judecătorești, și în contextul celor relatate, de către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Aculov Pavel, au fost corect încadrate juridic în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal;

➤ avocatul Cernolev Ion în numele inculpatului Aculov Pavel a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri prin care Aculov Pavel să fie achitat pe art. 220 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii invocând următoarele motivele:

– instanța de judecată a încadrat acțiunile inculpatului ca îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, contrar faptului că conform ordonanței de punere sub învinuire Aculov Pavel era învinuit doar în comiterea acțiunilor de îndemnul sau determinarea la practicarea prostituției, ceea ce reprezintă o depășire a limitei învinuirii înaintate și în lipsa unor probe care ar confirma aceasta, fapt ce contravine prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală care indică că judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;

– instanța la adoptarea sentinței de condamnare s-a bazat în exclusivitate pe depozițiile martorilor date la urmărirea penală Colesnic Natalia și Varzari Diana, fapt ce contravine prevederilor art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală;

– de asemenea se atrage atenția asupra faptului că în ședința de judecată, în direct a fost audiat doar un singur martor și anume Chicu Andrei care a declarat că doar a auzit o discuție între Colesnic Natalia și inculpat, însă nu a menționat că Aculov Pavel a întreprins careva acțiuni de îndemnare sau determinare la practicarea prostituției, prin urmare depozițiile acestui martor nu probează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de proxenetism în lipsa unor probe pertinente și admisibile;

– contrar legii instanța de judecată a admis ca probe și a pus la baza sentinței de condamnare, depozițiile date la urmărirea penală a martorilor Colesnic Natalia și Varzari Diana, fără ca acestea să fie coroborate cu alte probe din dosar care ar demonstra vinovăția inculpatului;

– totodată instanța de judecată a ignorat argumentele apărării precum că inculpatul Aculov Pavel a fost provocat la comiterea infracțiunii de către așa numiții martori Colesnic Natalia și Varzari Diana, care au acționat împreună cu colaboratorii de poliție;

– sentința fiind neîntemeiată și sub aspectul că instanța de judecată nu a indicat prin ce acțiuni concrete, comise de către Aculov Pavel, acesta a îndemnat-o sau a determinat-o la practicarea prostituției în Federația Rusă pe martorul Colesnic Natalia;

– nu au fost prezentate probe pertinente care ar demonstra incontestabil că Aculov Pavel a întreprins careva acțiuni de îndemnare și determinare la practicarea prostituției de către Colesnic Natalia, astfel că concluzia despre învinuirea la săvârșirea infracțiunii de către Aculov Pavel se bazează pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile acuzatorului de stat și avocatului Ion Cernolev în numele inculpatului Aculov Pavel, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, partea acuzării nu a prezentat probe suficiente pentru a combate concluziile primei instanțe referitor la lipsa în acțiunile inculpatului a componenței de infracțiune prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

La aplicarea pedepsei prima instanță s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, având în vedere că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, și a stabilit inculpatului pedeapsa cu amendă în limitele legii penale incriminate, având în vedere caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțele cauzei, datele despre persoana inculpatului.

În atare circumstanțe, Colegiul penal consideră, că nu există motive de achitare a inculpatului Aculov Pavel sau de reîncadrare a acțiunilor acestuia conform învinuirii imputate, de aceea apelurile urmează a fi respinse ca nefondate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a contestat cu recursuri ordinare:

➤ procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu transmitere la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu recalificarea acțiunilor și indică că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită. Recurentul mai indică că, în decizia instanței de apel nu este indicat nici un motiv plauzibil de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

➤ avocatul Ion Cernolev în numele inculpatului Aculov Pavel, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu transmitere la rejudecare în instanța de apel, motivând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,

Recurentul mai indică că, instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că la baza sentinței de condamnare au fost puse în exclusivitate depozițiile date la faza de urmărire penală a martorilor Colesnic N. și Varzari D. ceea ce contravine dispozițiilor art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală care indică că sentință de condamnare nu

poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

De asemenea se atrage atenția asupra faptului că, în ședința instanței de apel nu a fost audiat nici un martor, fiind doar citit declarațiile date la urmărirea penală. Depozițiile acestor martori nici de cum nu probează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de proxenetism și în lipsa unor probe pertinente și admisibile instanța de judecată urma să adopte o sentință de achitare. Art. 389 alin 3 Cod de procedură penală prevede că declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. Contrar acestei norme instanța de apel a admis ca probe și le-a pus la baza sentinței de condamnare, depozițiile date la urmărirea penală a martorilor Colesnic Natalia și Varzari Diana, fără ca acestea să fie coroborate cu alte probe din dosar care ar demonstra vinovăția inculpatului.

Consideră că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, nu a motivat concluzia sa în baza căror probe a constatat existența în acțiunile inculpatului a semnelor componentei infracțiuni prevăzute de art. 220 alin. 1 CP sub forma de îndemnarea sau determinarea la practicarea prostituției în Federația Rusă pe martorul Colesnic Natalia.

6. Verificând argumentele recursurilor înaintate de procuror și partea apărării, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. Potrivit textului recursului declarat de procuror, din temeiurile de casare a deciziei instanței de apel rezultă art.427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

În fapt, procurorul nu este de acord cu recalificarea acțiunilor incriminate lui Aculov Pavel de pe art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal în art. 220 alin. (1) Cod penal, considerînd că instanța de apel nu și-a motivat soluția, dînd aprecierea greșită a declarațiilor martorilor.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că, atît instanța de fond cît și cea de apel corect au ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile inculpatului Aculov Pavel din alin. (2) art. 220 Cod penal în Alin. (1) art. 220 Cod penal, or, probele prezentate de acuzatorul de stat nu confirmă faptul că inculpatul ar fi întreprins

careva acțiuni de îndemn ce ar fi determinat-o pe Diana Varzari la practicarea prostituției.

Totodată, instanța de recurs menționează că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.155-158), atât acuzatorul de stat, partea apărării cât și inculpatul Aculov Pavel, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, și-au ales poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independenți de instanță, însă n-au solicitat cercetarea suplimentară a probelor, inclusiv audierea martorilor sau prezentarea altor probe, fiind de acord cu examinarea cauzei fără audierea martorilor.

La fel, potrivit art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

8. Referitor la criticile avocatului precum că, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii, Colegiul penal menționează următoarele.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Aculov Pavel în comiterea infracțiunii incriminate lui în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Aculov Pavel.

9. Apărătorul inculpatului mai critică decizia instanței de apel în sensul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În fapt, recurentul nu indică asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel, motivându-și în acest sens recursul în lunii generale, invocând chestiunile de fapt și de drept pe care instanța urma să le soluționeze.

Totodată, motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

10. Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție reiterează că, temeiurile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dându-li-se aprecierea cuvenită.

11. În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar recursurile declarate de procuror și partea apărării sunt vădit neîntemeiate și se apreciază ca inadmisibile.

12. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4), 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, avocatul Ion Cernolev în numele inculpatului Aculov Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Aculov Pavel Trifan**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **09 iulie 2014**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco